

saaledes: „Bestyrelsen bestaar af et af Menighedsraadet af dets Midte valgt Medlem, der har Bolig i Sognet eller Kirkedistriktet, et af Kommunalbestyrelsen af dens Midte valgt, til Folkekirken hørende Medlem og Sognepræsten.“ Der er efter min Mening en væsentlig Forskel paa de to Affattelser. Det ene Forslag siger, at det er Menighedsraadet, tiltraadt af et Medlem af Kommunalbestyrelsen, der danner Bestyrelsen for Kirken; den Bestemmelse, der nu er vedtaget i Folketinget, siger, at Bestyrelsen bestaar af et Medlem af Menighedsraadet, et Medlem af Kommunalbestyrelsen og Sognepræsten. Jeg maa sige, at af disse to Affattelser foretrækker jeg den første. Jeg forstaaer i det hele taget ikke, hvorfor man skal blande Kommunalbestyrelsen og Menighedsraadet sammen for at faa en Kirkebestyrelse ud deraf. Det forekommer mig, at jo mere man blander saadanne to forskellige Institutioner sammen, desto mere ubestemmelig bliver Genstanden. Det mest naturlige vilde det efter min Formening være, at det valgte Menighedsraad ogsaa var Kirkebestyrelse. Kommunalbestyrelserne har jo deres Opgave at røgte og Menighedsraadene deres. Derimod er der ikke noget i Vejen for, at man kan vælge Sogneraadmedlemmer eller Byraadsmedlemmer ind i Menighedsraadet, hvis man tror, at vedkommende har Interesse derfor og egner sig dertil. Men lad Menighederne have Frihed til at vælge disse Kvinder og Mænd, som de finder mest skikede dertil. Vi er jo alle enige om, at Privilegier og Forrettigheder skal afskaffes, de er en Uting, og saa synes jeg ikke om, at Rigsdagen laver nye Privilegier. Hvis man nu f. Eks. i et Sogneraad har 7 Medlemmer, saa siger Loven, at 1 af disse skal være Medlem af Kirkebestyrelsen! Det kan være, at vedkommende egner sig dertil og har Interesse derfor, men det modsatte kunde ogsaa tænkes. Nej, lad os give Menighederne Frihed til at vælge frit blandt dem, der hører til Folkekirken. Det er noget, som Rigsdagen efter min Formening ikke bør blande sig i. Det er nu denne Gang, at Rigsdagen siger som saa, at det ene Medlem skal være et kommunalt Medlem; næste Gang kunde vi maaske finde paa at sige: Nu skal det være en Gaardmand, Proprietær, Arbejder eller Haandværker. Det synes jeg ikke, at vi bør gøre. I det af Folketinget vedtagne Lovforslag hedder det ogsaa, at Præsten er født Medlem af Kirkebestyrelsen, altsaa, han er selvskreven. Jeg synes, det var mere rigtigt, at han

kunde vælges og burde vælges ligesom andre Medlemmer.

Nu vil man maaske nok sige, at hvis hele Menighedsraadet skal danne Kirkebestyrelsen, bliver det for tungt et Apparat. Maaske; men lad os saa give Frihed til, at Menighedsraadet kan vælge et snævrere Udvalg af sin Midte, et Forretningsudvalg f. Eks., til mindre væsentlige Forretninger. Men det bør være det samlede Menighedsraad, der bærer Ansvar for Administrationen. At Menighedsraadet ogsaa er Kirkebestyrelse, synes mig naturligt, og saa vidt jeg ved, er det i fuld Overensstemmelse med Arbejdet baade i det kirkelige Udvalg og ved Menighedsraadsloven af 1912. Jeg tror ogsaa at være i fuld Overensstemmelse med mit Parti derom. I § 4 er der tillige en Bestemmelse om, at hvis man vælger en Kirkeværge eller Kasserer udenfor Bestyrelsen, gælder Valget for 6 Aar. Det synes jeg ogsaa er uheldigt. Jeg kunde snarere fristes til at sige: Lad ham blive valgt paa et Aar ad Gangen. Duer han noget, kan man jo altid genvælge ham; er han uheldig, saa er det kedeligt, at man skal trækkes med ham i 6 Aar.

Jeg antager, at Lovforslaget vil komme i Udvalg, og skal derfor ikke komme nærmere ind paa andre Paragraffer i Lovforslaget. Jeg kan anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling, og jeg haaber og ønsker, at vi maa kunne faa det ophøjet til Lov i denne Samling.

Birch: Den højtærede Kirkeminister har jo allerede givet os en Oversigt over den historiske Gang i Sagen i de sidste Par Samlinger og navnlig da i den allersidste Samling. Jeg skal derfor ikke gøre mig skyldig i en Gentagelse heraf, skønt jeg ellers havde tænkt at ville opfriske det i det høje Tings Erindring. Det var, forekommer det mig i alt Fald, meget beklageligt, at den bratte Afslutning af Rigsdagssamlingen den 4. Juni i Fjor bevirkede, at dette Forslag ikke kom til den sidste Behandling i det høje Folketing, efter at det havde været til eneste Behandling her den 21. Maj. Uoverensstemmelserne var ganske sikkert ikke større, end at de, selv om det høje Folketing havde fastholdt sit Standpunkt fra den 19. Maj, temmelig hurtigt vilde være blevet fjernet i et Fællesudvalg, og Forslaget vilde være blevet til Lov, saa at vi vilde være blevet forskaanet for at faa det frem nu for tredje Gang. Det skete imidlertid ikke; nu har det atter været Gen-